

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/144/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322010037
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1322010037.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Márie Šimkovej v trestnej veci obžalovaného B. S. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/7/2022 zo dňa 19.10.2022 na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.02.2023 jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného B. S., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného B. S. vinným zo spáchania prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 11.12.2021 v čase o 23:10 hod. po ulici na Koľajnej v meste Bratislava, viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Dacia Sandero, strieborná metalíza svetlá, J.: BT XXX CB, pričom uvedené vykonal aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/150/2020 zo dňa 06.08.2020, právoplatným toho istého dňa, bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 2 (dvoch) rokov.

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd prvého stupňa uložil aj trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 4 roky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 02.11.2022 obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu smerujúce proti výroku o treste, ktoré odôvodnil tým, že vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní uznal svoju vinu zo spáchania trestného činu a vyhlásil, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, nespáchal svojím skutkom nijakú škodu, a vzhľadom na osobu obžalovaného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu, možno považovať za dostačujúce podmiennečné zastavenie trestného stíhania. Obžalovaný je preto toho názoru, že trestné stíhanie malo byť podmiennečne zastavené s ohľadom na splnenie podmienok v zmysle § 282 ods. 1 Trestného poriadku. Nakoľko súd môže páchatelovi trestného činu uložiť aj peňažný trest, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatela, obžalovaný požiadal aj o prehodnotenie možnosti uloženia peňažného trestu.

Vzhľadom na uvedené, obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol o podmiennečnom zastavení trestného stíhania a pokiaľ sa nestotožní s týmto návrhom, navrhol obžalovanému uložiť peňažný trest.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu obžalovaného, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručované.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne vážne procesné vady konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí, preto nariadil vo veci verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil procesné strany.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie neustanovil, prostredníctvom obhajcu však ospravedlnil svoju neúčast' zo zdravotných dôvodov a súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na to, že vykonaniu verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného nebránili žiadne zákonné prekážky, odvolací súd podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku konal v neprítomnosti obžalovaného, avšak v prítomnosti jeho obhajcu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obhajca pridržiaval dôvodov písomne podaného odvolania a s odkazom na uvedené argumenty navrhol, aby bolo trestné stíhanie obžalovaného podmiennečne zastavené.

Zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 21.01.2022 podal prokurátor na príslušný súd obžalobu na obvineného B. S. pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.10.2022 obžalovaný B. S. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Okresný súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonával, vykonával len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného B. S. za vinného zo spáchania prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný má 4 záznamy v registri trestov, v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT/150/2020 zo dňa 06.08.2020 o. i. uložený za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona peňažný trest vo výške 1000 eur, došlo však k nariadeniu náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý obžalovaný vykonával dňa 17.07.2022.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd sa stotožnil s tým, ako súd prvého stupňa určil existenciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona. Aj odvolací súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona spočívajúcu v priznaní k trestnej činnosti a oľutovaní jej spáchania a príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Trestného zákona, ktorá vyplýva z predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného za úmyselnú trestnú činnosť pred spáchaním v súčasnosti postihovaného trestného činu, mimo toho odsúdenia, ktoré tvorí súčasť skutkovej vety. Pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností je v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona bol 1:1, teda súd prvého stupňa správne ukladal trest odňatia slobody v sadzbe 0 až 2 roky.

Pri úvahách o druhu trestu aj odvolací súd dospel k záveru, že osoba obžalovaného, ktorý je všeobecným i špeciálnym recidivistom, neumožňuje uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody. Obžalovaný má v registri trestov štyri záznamy, prvý záznam je podmiennečné zastavenie trestného stíhania a v tomto prípade sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Následne bol uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 3 roky a probačným dohľadom, pričom skúšobná doba mu plynula do 31.08.2021. Nasleduje odsúdenie súdom v Rakúskej republike za trestný čin krádeže a posledné odsúdenie je Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 0T/150/2020 za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa §348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k peňažnému trest, pričom mu bol nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý vykonal dňa 17.07.2022. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade obžalovaného bola aplikovaná gradácia výchovných prostriedkov, keď mu bolo najprv podmiennečne zastavené trestné stíhanie, následne mu boli ukladané podmiennečné tresty odňatia slobody a aj peňažný trest (v tomto prípade došlo aj k nariadeniu náhradného trestu odňatia slobody).

Odvolací súd na základe uvedeného dospel k záveru, že všetky prostriedky výchovy nespojené s odňatím slobody v prípade obžalovaného B. S. sa minuli svojim účinkom, nemali na obžalovaného výchovný vplyv a preto je potrebné aj naňho pôsobiť represívne, ale najmä sledovať ochrannú funkciu trestu. Je v rozpore s citovanými ustanoveniami Trestného zákona ukladať obžalovanému peňažný trest, ak sa takýto trest v jeho prípade už minul účinku. Nemožno predpokladať, že ochranu spoločnosti pred ďalšou trestnou činnosťou zo strany obžalovaného možno docieľiť miernejším trestom nespojeným s odňatím slobody. Do úvahy vôbec neprichádza podmiennečné zastavenie trestného stíhania tak, ako to navrhoval obžalovaný, a to vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť.

Zákonu zodpovedá výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, ako aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere štyroch rokov, keďže obžalovaný sa žalovanej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla.

Odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z napadnutých výrokov rozsudku, a preto odvolanie obžalovaného B. S. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.